

## عنوان مقاله:

سنجش پراکندگی/فشرده‌گی شهر زاهدان طی دوره زمانی ۱۳۹۰-۱۳۳۵

## محل انتشار:

فصلنامه آمایش محیط، دوره 11، شماره 42 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

## نویسندگان:

حسین ابراهیم زاده آسمین - (استادیار علوم اجتماعی دانشگاه سیستان و بلوچستان)

حمیدرضا رخشانی نسب - (استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه سیستان و بلوچستان)

طیبه سرگلزایی جوان - (دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه سیستان و بلوچستان)

## خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر شهرهای ایران مانند بسیاری از شهرهای جهان سوم دچار تحولات چشمگیری شده و در مدت کوتاهی به چندین برابر وسعت اولیه خود رسیده اند. شهر زاهدان نیز طی دوران حیات ۱۰۰ ساله اش به طور نامتوازی رشد کرده و گسترش شتابانی را به خود دیده است. رشد ۵/۳۲ برابری جمعیت شهر و رشد ۳۴ برابری وسعت آن نسبت به اولین سرشماری بیانگر این مساله می باشد. به طوری که توسعه این شهر در جهت افقی بوده و گسترش مداوم ساخت و سازهای شهری سبب رشد بی قواره شهر شده است. بر این اساس، در پژوهش حاضر رابطه بین جمعیت و میزان رشد و پراکندگی شهری در زاهدان با استفاده از مدل های آنتروپی شانون و هلدرن و ضریب FAR مورد بررسی قرار گرفته است. یافته های پژوهش نشان می دهد، طبق مدل هلدرن زاهدان در طول دوره مورد مطالعه دارای رشد بی قواره شهری (اسپرال) بوده است. مقادیر ضریب آنتروپی نیز بیانگر رشد پراکنده (اسپرال) شهر زاهدان است. با توجه به گسترش شکاف ارزش آنتروپی ناشی از رشد افقی و اسپرال شهر، الگوی شهر هوشمند و فشرده به عنوان الگوی مطلوب گسترش آتی زاهدان تشخیص داده شده است.

## کلمات کلیدی:

رشد افقی، رشد هوشمند، پراکندگی شهری، ضریب آنتروپی شانون، مدل هلدرن، ضریب FAR، شهر زاهدان

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1358530>

